

— Foia săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

E timpul când țările își pierd crucea.

O întâmplare dela îngropăciunea regelui Angliei.

In legătură cu moartea regelui Angliei, ziarile sunt pline cu amănunte interesante. Iată mai jos unul care a făcut multă vâlă:

LONDRA, 23. — În clipa când siciul Regelui a ajuns la catedrala Westminster s'a observat că Crucea de Malta, care împodobește coroana imperială britanică nu se mai găsea la locul ei.

Coroana fusese așezată pe siciul. Crucea, împodobită cu un diamant indian, căzuse pe drum între gara Kingserosa și catedrala Westminster.

Un ofițer a găsit Crucea pe stradă, a ridicat-o, dar nu a putut-o așeza la locul ei înainte ca siciul să fi ajuns la Westminster.

Această întâmplare a fost mult comentată. Undă văd în ea un simbol „incident”, o întâmplare „oară”. Alături văd în ea un semn de prevestire; o prevestire reală pentru uriașă împărătie a Angliei. Mai ales că din coroană se pierduse tot mai „darul” Indiei; o prevestire, nu cumva Anglia să plândă uriașă stăpânire ce o are în India.

Fie că prevêtește ceva această întâmplare, fie că nu, regele George al Angliei, de fapt, duce cu sine în mormânt ceva din liniștea și tăria Angliei.

Urășa împărătie a Angliei se ridicase prin Biblie, prin credință, prin cruce. Sunt memorabile acele cuvinte pe care le-a spus odată răposatul rege al Angliei: „Există numai o singură mare întrebare în lume; cum să-l putem duce pe Isus Hristos și Evanghelia lui în inimă poporului”.

Cu acest „program” s'a creat Marea Britanie. Veacuri de arându-l, Anglia a fost o țară a Bibilei și prin ea s'a revărsat în lume cuvântul lui Dumnezeu. Multă

spuneau că englezii sunt un fel de „popor ales” al lui Dumnezeu.

În timpul din urmă se pare însă că alte vânturi bat și prin Anglia. Lumea soștește că Londra e azi capitala francmasoneriei.

Curentele „laice” și ateiste cuceresc azi țările și popoarele. E timpul când țările își perd crucea. A pierdut-o mal întâi Rusia (care a călcăto și în pictoare) și, rând pe rând, o pierde și alte țări.

Se păgânesc statele și țările. Se ridică azi aşa-numitul „stat laic”

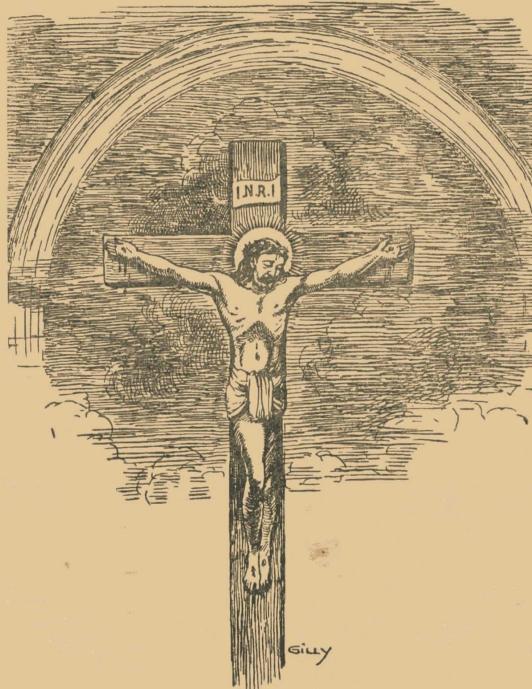
(recte francmasonic) care spune că nu mai are nimic cu crucea și credința. Iar în dosul acestui „stat laic”, „învățământ laic” etc. — nu stă atât „Ildovismul și comunismul”, cum de regulă se strigă, ci stă Antihristul. În diferite forme. Antihristul se ivescă în diferite forme. În formă de neopaganism el își ridică capul chiar și în Germania care e contra comunismului. Iată, spre pildă, citesc în carte hittleristului Rosenberg din Germania, cel care face definitia hitlerismului

(cartea „Mitul secolului al 20-lea”). Tî se face părul măciucă de ceeace citești acolo. „Ne trebuie — scrie Rosenberg — o religie națională germană. Religiunea germană nu-i religiunea unui Dumnezeu mort, nici a unui Dumnezeu umilit; Crucea Răstignirii, deci, nu poate să-i slujească de simbol. Toate icoanele ce reprezintă Răstignirea vor trebui să fie înlocuite cu altele care să reprezinte un Dumnezeu glorios și biruitor. De asemenea, dogmele vor fi revizuite, nouul creștinism va fi o religiune a orgollului și a voinei”.

Spre vrăjă merge omenirea cu astfel de „religii” noi. Sunt și ele semnul vădit că Antichristul a teșit în lume (1. Ioan 2, 18).

Se aproape vremea sfârșitului. Când cu potopul din timpul lui Noe, Dumnezeu s'a împăcat cu omenirea lăsând de amintire „curcubeul păcii”. Iar când omenirea a rupt această pace, Dumnezeu a făcut de nou pace, lăsând un alt „curcubeu” sus pe dealul Golgotei: pe Isus cel răstignit. Dar omenirea a rupt și acest „curcubeu”; a rupt și pacea închelată pe dealul Golgotei.

Iar acum vine judecata dela 2 Petru, cap. 3, vers 5-7: „Odi-nloără Cuvântul lui Dumnezeu a scos din apă și eu ajutorul apei un cer nou și un pământ nou. Și lumea de atunci a perit tot prin ele. Inecată de apă. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru FOCUL din ziua de judecată și de peire a oamenilor nelegiuți”.

UNUI FRATE.

*Suflet trist de ce suspini
De ce gem în agonie,
Lângă cruce Lui cu spin.
Vino tu care suspini,
E îstor de bucurie...*

*Florile s-au vestejit
Îți spun de călătorie;*

*Vino suflete robit,
La Isus cel răstignit.
E îstor de apă vle*

*Pentru tine, El rănit
De iubire, veșnic plâng;
Suflet de păcat robit
La Isus cel răstignit
Vino El 'n cui se frânge...*

CONST. GORAN.

Din învierile Oastel

Unde purtam sula, port acum Biblia.

Cu lacrimi mă rog nefrecet Domnului pentru sfintia ta părinte, care m'ai adus la Domnul, scăpându-mă din moartea cea veșnică. Căci până a nu cunoaște pe Domnul trăiesc, ca un nemernic. Mă îmbătam, cădeam prin noroi ca animalele, sudulam și pe Dumnezeu ca un nebun. Dar astăzi, astăzi cum să mulțumesc Domnului că am scăpat de aceasta. Domnul mi-a scos înainte pe fr. Mihai Prioteasa de aici din Severin, care mi-a făcut cunoșcut cărțile și foia dela Isus Biruitorul, de către Pă. Trifa. Iar astăzi în loc să mă duc la binețe și la jocuri, mă duc la Biserică. În locul unde purtam sula cu care vream să înfăptu, acum port Biblia, cuvântul lui Dumnezeu și citesc în ea.

Alexandru Potânc, ostaș, Turnu-Severin.

Istorioare morale.**"Arată-mi, te rog, urmele cuielor".**

O istorioară din țările răsăritului spune că odată necuratul voind să-l îspitească pe un pustnic, luă o înșătire de om smerit și sfânt și bătu de intrare la ușa pușnicului.

— Cine-l, strigă pustnicul deschizând ușa.

— Păi fiule, nu mă cunoști?... uită-te bine la mine; eu sunt Domnul Isus Hristos.

— Dar pustnicul nu se lasă tulburat de această recomandare ci îl întrebă îninișit:

— Se pnate. Dar dacă ești cu adevarat Fiul lui Dumnezeu, te rog să-mi arăți urmele cuelor!...

— Necuratul când a zis aceste vorbe, o rupse rușinat la fugă.

E ușor să te recomanzi cuiva că ești cineva. E ușor a te recomanda creștin, dar cu faptele a da dovadă că ești păgân. E ușor a te recomanda un ostaș al Domnului; trebuie să te recomanzi și prin faptele tale.

Un creștin adevarat, un ostaș adevarat, trebuie neapărat să poarte și urmele cuelor, urmele răstignirii lui împreună cu Domnul Isus. Să poarte urmele smereniei Lui, ur-

mele dragostii Lui, urmele răbdării Lui, urmele bunătății și miliei Lui.

Frații mei! Să trăim astfel ca toți să vadă în viață și faptele noastre urmele cuelor, urmele Evangeliei, urmele scumpului nostru Mântuitor și Izbăvitor.

Asta e și cea mai puternică propagandă pentru Oastea Domnului.

Am păcatuit amarnic...

*Am păcatuit amarnic, o atât de trist și greu
Am măhnit, prin fărdelegea-mi, pe Fiul lui Dumnezeu.*

*Moartea stă, parcă, să-mi tale a mea slabă răsuflare
Ah, mai cer o clipă, Doamne, încă o clipă amânare.*

*Iartă-mi, Doamne, tot păcatul, pe care l-am săvârșit,
Cu cuvântul, sau cu jaful, sau cu gândul l-am gândit.*

*Și-mi dă pace și tertare, curăță-mi de orice rău
Suflet, înțină și cuget, trup... să fiu întreg al Tânării,*

*Vas curat, ce poartă facla și lumina cea de sus.
Să slujesc, să plac de apururi, numai Domnului Isus.*

*Doamne, astă-mi e dorință ce te rog să-mi împlinesti
Tinde mâna peste-un verme cu milă să-l miluești.*

I. MARINI.

Depe fronturi.**Din Cizer — Sălaj.**

Cucecnică părinte Trifa!

Oastea lui Isus Biruitorul de pe aici merge spre biruință. Domnul ne trimite și bucurii și suferințe. Suntem însă mult prigojniți chiar din partea păstorilor noștri.

De sfintele sărbători, un frate mergând într-un sat vecin și fiind la biserică, a incercat să cânte la priceșnă o cântare a Oaselor.

Indată i-a strigat preotul: Taci! Ieși afară! du-te la pocaii! vostrii! și-a dat ordin la primar să-l scoată afară din sat. Primarul însă nu l-a dat. Atunci păstorul a făcut o rugare către notar, să dea ordin la primarul să-l scoată din sat.

Fratele a fost dus apoi pe postul de jandarmi, unde, după ce l-au cercetat și au văzut că nu e periculos (cum a spus păstorul) i-a dat drumul.

Domnul îl și-a spus pe acest frate. Să el se bucură pentru acestea. Să se bucură când poate suferi. Dar pe noi, care multe ne dor lucrurile acestea. Că păstorii noștri iau băta și ne împărtășesc...

„Isuse vine la noi!...

Ostaș Pavel Barbuș.

Din Buzău.

Raporteză fr. Preda Lavrinte. În prima zi de Crăciun, au fost cu toții la biserică Banu, iar de aici au plecat să cerceteze pe bolnavi, în spitalul Gilași.

În Duminica 1 după Crăciun, au fost cu toții iar la închisoarea

Flori creștine.

Carte cu povestiri morale de fr. Al. Lascarov-Moldovanu.

Acum de curând, fratele Al. Lascarov-Moldovanu dela București a scos o nouă carte cu frumoase povestiri de învățătură creștină. Sunt întâmplări din viață asupra căror plutește duhul dragosteii lui Isus. Povestirile acesteia sunt scrise pe înțelesul tuturor și se citesc cu placere și folos duhovniceșc.

De aceea le recomandăm cu drag și fraților ostași, căci vor găsi aci multe pilde de viață și luptă creștină.

Cartea conține 82 istorioare, are 210 pagini și costă 30 lei. Se găsește la toate librăriile din țară.

N. VONICA.

centrală. În seara de revelion, când lumea era pe la diferite baluri, noi eram, în biserică Banu, în frunte cu păstorii noștri, în rugăciuni și cântări.

Rugăciunea noastră s-a înălțat către ceruri pentru păr. Trifa și pentru toți frații noștri de pretutindeni.

Rapoarte de pe fronturi.

Din Crișeni-Hunedoara, raporteză fr. Tuza Ioan. De săptămâna sărbători au fost în cercetare de frați la Băița, Hărăgan, Terestia, Săliște, etc., petrecând minunat, în Domnul.

Din Bălății de-sus-Mehedinți, raporteză fr. D. Sanda. Bilanțul adunărilor din anul trecut este plin de căștig sufleteșc. Domnul biruințelor le-a dat multe biruințe și bucurii.

Din Poroschia-Teleorman, raporteză fr. I. Vochină. Oastea Domnului Isus Biruitorul e la datorie. Adunările continuă regulat, Domnul ne dă mereu bucurii și biruințe.

Din Bodești-Vâlcea, raporteză fr. Oh. Cruceanu — biruințe și bucurii.

Din Grajdibod-Romană, raporteză fr. Achim Tătaru. Oastea e la datorie. Isus Biruitorul biruște pretutindeni. Din Hotaru, s-au mai înscris la Oaste încă 6 frați. Cu Dumnezeu înainte!

Din Sărata-Cluj, raporteză Teru Teodor. Adunările sunt din ce în ce mai calde. Blandul Păstor își strâng din ce în ce tot mai mult turma lui.

Din Budęsti-R-Sărat, raporteză fr. Oh. N. Podoliu. Oastea lui Isus Biruitorul continuă lupta. De sf. Sărbători au fost în cercetare de frați, au mers și în com. Ipatele Păr. Leuştean i-a primit cu multă dragoste. Sufletelor le-a plăcut cântările Biserica începe să se umple. Domnul e cu noi.

Din Timișoara, raporteză fr. I. Andrieșescu. — Domnul e cu noi!

Din Carpen-Dolj. Oastea lui Isus Biruitorul e la datorie. S-au mai înscris la Oaste Gh. D. Ilie, C. I. Băleşiu, I. R. Dumitru și I. I. Trium. Din Torașul-R-Sărat, raporteză sora Florica Nicolau. Oastea Domnului merge spre biruință. Adunările sunt pline de Duh. Toți copiii Domnului sunt la datorie. Păstorul sufletește mereu în mijlocul nostru păstorindu-și cu adevărat oile pe care Domnul îi dă să le păstrească.

Din Giuvărăști, raporteză fr. Mitică I. Vărdof. Cei 36 de frați sunt la datorie... Cu binecuvântarea păr. N. D. Popescu au plecat pe front la Ursă, unde au fost primiți cu mare bucurie de preotul I. Delcea de acolo.

Din Ciuniasi și Brad-Bacău, fr. Const. Prescoșniță, ne trimite vesti de biruință și bucurie. Oastea lui Isus Biruitorul, e la datorie.

Din Insurăței-Vaslui, raporteză fr. N. Muntean, cu ajutorul Domnului au mai furat dela satana patru suflete. Cetind foaia Isus Biruitorul. Vă rog să le înscriveți în Oaste. I. Serbu, D. T. Dănică, Dobri Rusim și M. Zăvoianu.

Din Vlădila-Romană, raporteză fr. Manjoc. Oastea e la datorie. Suroarea Lena Fl. Pătrav, a fost bătuta păuă la sănghe de un necredincios, crezând că sora sa tată ei, vă ale ga la răsăunare — cum a facut el din iudeamul lui satan.

Dar Domnul are grija de copiii lui.

De pe drumurile apostoliei.

Preacucernice și iubite
Părinte Iosif!

Cu ajutorul Domnului am cercetat pe frați din com. Purani, Viileșoara, Vănători, Peatra și Alexandria. Frații sunt la datorie. Toți cu Isus Biruitorul.

Multe bucurii mi adăruit Domnul aşa că de toată oboseala am uitat.

Am desfăcut 20 Biblia, 30 cărți

de cântări și alte multe cărți de ale Oastei.

N-am cuvinte să mulțumesc Domnului pe noutru că m'a încredicit să cunosc darul ce ni l'a dăruit prin sf. ta... Cunosc că suntem datori să ne rugăm nefruncat pentru sănătatea sf. tale, ca să puteți merge înainte în slujba Domnului și a Bisericii Lui.

Ion I. Iordache, ostaș com. Sebulu Poenari—Teleorman.

Din Nordul Ardealului.**Adunarea dela Câțcău — Somes.**

Său strâns frați din 17 comune. — Mari bucurii.

La chemarea fraților, prin foaia «Isus Biruitorul», Duminică 29 Decembrie s-au adunat frați din 17 comune.

In mijlocul nostru, l-am avut și pe scumpul nostru preot voluntar Oag Dionisie dela Olpreț, care împreună cu părințele din loc Gr. Mureșan se servește sf. Liturgie.

Aci în sf. Biserică se începe programul Oastei. Foarte frumos și îndușoare ne-a vorbit părintele Oag, arătându-ne că iubirea față de cuvântul Domnului îl face să alegă peste dealuri, pe joc: zei de kilometri ca împreună să ne bucurăm în Domnul.

Mai vorbește frațele Ioan Mureșan din Chimesti, scoțând multe lacrimi din ochii tuturor.

Programul de seară.

La oarele 6 casa de adunare cu 3 încăperi, era aproape nelucrătoare.

Se cântă Impăratul ceresc și mai multe rugăciuni, în genunchi, cerând milă și ajutorul Domnului.

În cuvântul părintele Oag care a lucrat cu atât de putere duhovnicească încât nu

mai îndrăznea nimenea să se miște, nicăi chiar acel ce venise de curiozitate, arătând ce este Oastea și ce urmărește și cum trebuie privită.

Mai urmează 12 vorbitori, care mai de cărare arătând calea înspre Domnul petrecându-ne până la miezul nopții când prin sf. ta... Cunosc că suntem datori să ne rugăm nefruncat pentru sănătatea sf. tale, ca să puteți merge înainte în slujba Domnului și a Bisericii Lui.

Impreună cu părintele Oag am îngrijinuțat dând slăvă Domnului pentru ajutorul dat și cu sfinte salutări ne-am despărțit în Domnul.

Slăvit și mărit să fie Domnul Isus Biruitorul pentru toate aceste.

C.-tin I. Both, ostaș Fălcușa—Somes.

O moarte, un mormânt și un legământ.

Dumnezeu îmi este martor" (Rom. 1, 9), — că cele ce voi vorbi mai la vale, — sincere — din inimă sunt toate.

Noi cetorii sărginoci și răvnitori ai foii „Isus Biruitorul” — ne desfătăm acum.

O, Doamne, Doamne! Cât belșug de hrană pentru sufletul nostru este în foaia aceasta. Belșug de bucurie, belșug de măngăiere, de neajdeje — măntuire pentru suflet! *Privesți, cîtești, — și te uimestă!* Ea ne aduce un lanț necurmat de bucurii duhovnicești...

Dar, restul de literatură al Oastei... Nici n'ai cuvinte pentru toate, — cum să preamărești pe Domnul și pe omul Lui — pentru asemenea comoară fără preț — comoară ne mai văzută și neauzită în Biserica și Tara noastră.

Părinte Iosif, — dragul și scumpul meu! Al nostru, al tuturor. — Uriașa muncă o duci pe spatele Sf. Tale, pe spatele cel gărbosit de atâtea suferințe, prin care treci, muncind — pentru sufletul aproapelui... Dar, nu eu să-ți spun, — că prin această împlinirea țoată Evanghelia lui Hristos (Ioan 15, 13).

Părinte dulce... și neuitat!... — Domnul să-ți înmulțească anii, — ca să aprini întregul candelabru al Bisericii Române. — *Cu lumini lîne, scăpitoare, — cum sunt stelele pe cer.* Să mai dai încă odoare scumpă de cărți — pentru visteria „Oastei Domnului”. *Care va trăi... și va bîrui!...* — Îmi readuc aminte — cum îmi spunea-i în anul 1931 — când eu într-o zi stăteam lângă patul suferințelor Sf. Tale, la Geogiu: „Eu nu ţin numai decât la viața mea, ca și cum mil-a fi scumpă, ci dreau numai să-mi sfăr-

tesc cu bucurie calea și slujba, pe care am primit-o dela Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu” (Fapt. Ap. 20, 24). Să... o, minune! — Domnul a auzit suspinul inimii Sf. Tale, — și te-a adus până și la pragul anului acesta. *Ca să mai vestesci Evanghelia lui Dumnezeu.*

Părinte dragă și iubit! Noi nu Te vom părăsi pe calea Golgotei, pe care mergi, — ci îți vom șterge sudorile ca Veronica, și îți vom ajuta a duce crucea ca Simon Chirinean. *Să nol...* — vrem să avem

partea de Evanghelia lui Hristos...

Să șiți, părinte Iosif, — că acăstea declarări publică, și cu mărturia Domnului o fac, — fiind înădorator și de testamentul sfânt al soției mele scumpe..., neuitate... — Care, când o întrebam în tulburarea și măhnirea sufletului meu — peste măsură, — „ce-am să fac eu, scumpa mea... — fără de tine”!!!... — măngăios îmi răspunde: „...Ai să faci bine!... — Ai să te duci la păr. Trifa, — să-l ajuți... Sau la mănăstire”... O, câtă duioșie și dragoște avea soția mea — pentru

scrisul minunat, luminos polett cu Duhul sfânt — al Sf. Tale! Si al altora.

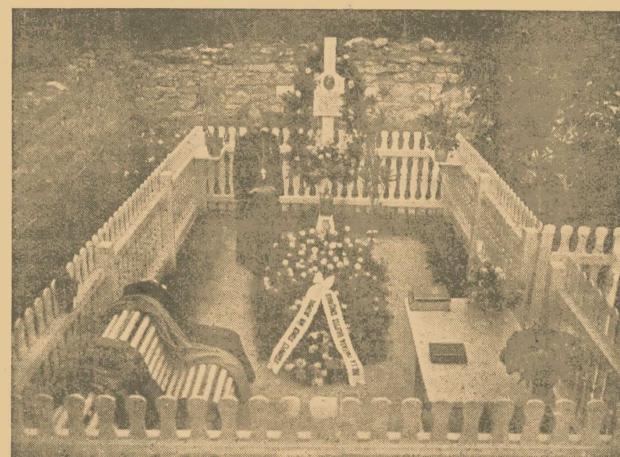
Să... — lată, scumpul meu — eu îmi aleg, — să-ți fiu de-aici — o umila Veronică — și un Silimon Chirinean. Dorința sfântă și a soției mele rămâne ca o sfîntenie pentru mine — până la mormânt...

Cea mai mare măngâiere pentru mine a rămas — după plecarea soției mele dintr-o astăzi pământă, — că ea a plecat — în cunoașterea „Oastei Domnului” — Cuvântului lui Dumnezeu. Deci — „Oastea Domnului” îmi este atât de scumpă, ca și soția mea. Să... pentru „Oastea Domnului” eu sunt gata ori-când să-mi pun și sufletul și viața. Să merg și la răstignire, și la dezbrăcare (caterisire) — dela oameni (căci Biserica n-ar putea să mă caterisească, pentru că eu vreau să fiu „mădular al Bisericii” — cinstit! — din teologie). Căci aş merge pentru Isus. — Si ce fericire mai mare pentru mine ar putea să fie?!

Deci, — primește, scumpul meu Părinte Iosif, — pe jertfelniciul Oastei Domnului Isus-Biruitorul — și ai mei „doi bănuți” de ajutor — smeriți, umili, săracăciosi, — dar din tot sufletul meu! (Văduva săracă“ Marcu 12, 41—44), — ca să ajungă — și la tronul Domnului!..

Iubilii mei frați ostași de pretutindeni!... — La lupta Domnului — toți înainte!... Si fiecare, — cu jertfa ceea plăcută, ce se cere, — pe acest frumos altar al Oastei! Amin.

Preot Vladimir Popovici,
ostaș-Basarabia.

Mormântul celei care a fost scumpă și neuitata soție a președintelui nostru părinte Vladimir, și veșnic pomenita noastră soră în Domnul, Eugenia. Aici se măngâie părintele Vladimir, lângă cuvântul lui Dumnezeu, vorbind — prin credință — și dincolo de mormânt cu iubita lui. Să ne rugăm pentru măngăierea iubitului nostru frate și pentru veșnică pomenire a scumpiei noastre soare.

IATĂ VIN CURÂND

Dumnezeu preasfântul
Cel ce stăpânește
Cer și pământ,
Astfel ne grăstește:

Poporul meu! Strein
De Mine ești, deparțe.
Satana cel hain,
Te duce către moarte...

Porunca ce v'am dat
Vă pare o poveste.
Eu pace v'am lăsat
Și pace numai este...

Sfârșitul iată-î vine!
E zua de apoi.
Din slăvile senine
Eu vin curând la voi...

Din drumul de greșale
Întoarcete plângând
Căci iată sunt pe cale
Și iată vin curând

IOAN IOSIF, Hamzoaia—Neamț.

Dela frații din Sibiu.

Deodată pe 3 fronturi. Frații din toate părțile ne cercetează zilnic.

Slăvit să fie Domnul. Adunările noastre sunt tot mai calde și mai cercetate. Sala dela Turn se umple pînă la ultimul loc.

Adunările tinerelui sunt pînă de voioșie și roade se arată mereu

In ultimele sărbători, frații au eșit și pe front.

Aștel Dumineca trecută, Oastea din Sibiu a lăsat deodată pe trei fronturi.

Fr. Scânteie și Roșianu au fost la adunarea dela Ungurei, fr. Munteanu și Dragomir la Orlat, iar ceilalți au alimentat adunarea de acasă.

O altă bucurie ne o fac apoi frații din jara, cări ze de zi trece pe aici, aduând vești dela Olt de pe toate fronturile.

De curând ne au cercetat fr. Chimuf dela Pianul de sus—Albi (unul din cei bătuți la Vurpăr), apoi fr. Iulius Ignă și

La Orlat, preotul de acolo (comuna e gr.-catolică) a avut de data asta o violentă ieșire contra Oastei, în biserică, la predica Evangheliei. A spus nici mai mult și mai puțin că «Ostașii Domnului sunt plătiți de jidani să facă boala-vîm».

Domnul însă ne-a rănduit cățiva frați tari în Orlat. În fruntea lor e preaibitul nostru frate luptător de acolo I. Plopăceanu, care nu a uitat tot binele ce i-a făcut această mișcare.

MĂRITSĂFIISUZE.

Mărit să fiu Isuse
Din slăvile cerești
Căci sprînjeni, nădejdea,
Să pace Tu ne ești.

Mărit să fi Isuse
Căci Tu ne-ai împărtă
Cu Tatăl cel din ceruri
Să viață n' dar ne-ai dat.

Mărit să fi Isuse
In cer și pre pământ
Să toti să-ți cînte Tie
Osana Domn prea Sfânt.

Rămădi Isuse Doamne
Tu vecină lângă noi,
Să scopă-ne viața
De griji și de nevoli.

ROHAN IOAN ostaș,
Sighișoara

Continuăm cu învățaturile despre fricoșii dela Apocalips 21, 8.

Vitejia în Vechiul Testament. — O culme a lui „nu mă tem“: psalmistul David.

Spuneam în numărul trecut cum preadulcea făgăduință a lui Dumnezeu: „nu te teme căci Eu sunt cu tine“ trece prin toată Biblia.

Și spuneam că din Vechiul Testament nimeni nu s'a înfraptat atât de mult din această dulce făgăduință, ca prorocul și Psalmistul David. Nimeni din Vechiul Testament, n'a trăit atât de mult aceasta făgăduință, ca el. Întreagă viață lui David, este o pildă măreță despre ce înseamnă a trăi cu făgăduința lui Dumnezeu: „nu te teme căci Eu cu tine sunt“...

Prin toată Psaltelea trece acel minunat răspuns pe care David știa să-l dea la făgăduința lui Dumnezeu: „nu te teme căci Eu cu tine sunt“. Trece acel minunat: „nu mă tem!“. Trece cel mai minunat răspuns pe care vre-un muritor l'a dat cândva la făgăduința lui Dumnezeu: „nu te teme“...

În Vechiul Testament, David a atins o culme a lui „nu mă tem“!

„Mă incred în Dumnezeu și nu mă tem de nimic. Ce pot să-mi facă mle niște oameni? (psalm 56, 11). Domnul este Lumina și Mântuirea mea, de cine mă voi teme? Domnul este mântuirea mea, de cine mă voi înfricoșa? (psalm 27, 1).

„Chiar o oștire de ar tăbără împotriva mea, înima mea tot nu s'ar teme. Chiar un războl de s'ar ridică împotriva mea, tot plin de incredere aș fi“ (psalm 27, 3).

„Domnul este sprințitorul nostru, de aceea nu ne temem, chiar dacă s'ar sgudul pământului și s'ar clătină munți, în inima mărilor! (psalm 46, 1-3).

„Chiar dacă ar fi să umblu prin Valea umbritelor morților, nu mă tem! (psalm 23, 4).

Iată cel mai minunat răspuns, pe care l'a dat vre-un muritor, la făgăduința lui Dumnezeu: „nu te teme căci Eu cu tine sunt!... Te infloără, te cutremură parcă, acest minunat răspuns al lui David. Te cutremură parcă acest „nu mă tem“ al lui.

Și băgați de seamă. În acest „nu mă tem“ al lui David, este o gradăție, este o scară. Mă incred în Domnul — zise David — și nu mă tem de om... nu mă tem de o mie de oameni... nu mă tem de un războl întreg... nu mă tem chiar de s'ar zgudul pământului... nu mă tem nici de moarte, de valea umbritelor morților.

Vedeți, acest „nu mă tem“ e ca un termometru. El se tot ridică, tot crește, până ajunge la gradul cel mai mult, la punctul cel mai înalt, unde moare și frica de moarte.

Termometrul cu care ne măsurăm căldura,

are gradul 42 ca cel mai înalt grad. La gradul acesta, moare omul. Termometrul lui „nu mă tem“ are și el un grad la care moare frica. Iar gradul cel mai înalt e acela la care moare și frica de moarte. Până la acest „grad“ trebuie să ajungă și increderea noastră în Dumnezeu; curajul nostru și peirea fricei din noi.

Dragă cefitorule! Eu te rog, măsoără-te cu termometrul lui „nu te teme“, ca să vezi căte grade ai de „nu mă tem“. La căte grade a ajuns acest „nu mă tem“ al tău. Și de ai o temperatură „scăzută“, vezi să crești mereu în credință și incredere în Domnul, până se va

ridica și „termometrul“ tău la gradul unde moare frica.

Și acum să ne întoarcem la lecția noastră. Precum am arătat, Vechiul Testament are frumoase pilde de curaj și incredere în Domnul. Dar totuș, frica are încă rădăcini puternice în Vechiul Testament. Însuși Moise se pare că pentru sovăelile și îndoileile lui, n'a putut intra în Canaan. Sau pilda prorocului Ilie, care nu s'a temut în fața împăratului Ahab și nu s'a temut de preoții lui Baal — dar pe urmă a fugit de frica unei femei (Izabela) și tremura de frica morții, sub juniper.

Apoi o pildă și chiar și Psalmistul David. Prorocul David a atins o culme a lui „nu mă tem“. Dar această culme a lui „nu mă tem“: psalmistul a atins-o parcă mai mult cu vorba decât cu fapta. Căci îl vedem de-atâtea și atâtea ori tremurând de frică. Spunea că nu se teme de nimic, nici de oameni, nici de moarte și iată, în psalmul 55, îl vedem tremurând de frica oamenilor. „Rătăcesc încoace și încolo și mă frământ. Îmi tremură inimă în mlă și mă cuprinde spalma morțil. Mă apucă frica și groaza, căci mă urmăresc vrășmașii“ (psalm 55, 1-8).

În lupta cu Saul, Domnul îl asigurase pe David de atâtea ori că este cu el și îl scăpa de furia vrășmașului și totuș într'un moment, într-o clipă de credință slabă, David a zis: „David și-a zis în sine: Și totuș într-o zi voi pieri, ucis de mâna lui Saul“ (I Samuil 27, 1).

Adeca, precum se vede, nici termometrul lui „nu mă tem“ a lui David nu era bun. El arăta mai mult boala de căt sănătatea. În psalm 23, „termometrul“ lui David arăta „42 grade“, arăta moartea completă a fricei. Iar în psalmul 55, iată-l coborând sub „35 grade“, la punctul unde „murise“ „nu mă tem“.

Cea mai primejdioasă boală e când termometrul face salturi. Când eram greu bolnav, la Davos în Elveția, aşa sărea și termometrul meu. Dimineața aveam 36 grade, iar seara 40. Și dimineața iar 36.

Așa e și boala fricei și neincrederei în Domnul. Ea face salturi. Acum se increde omul cu putere în Dumnezeu, acum îl vezi tremurând de frică.

Așa era „termometrul“ lui „nu mă tem“ și în Vechiul Testament. Și vom arăta că așa era — până la un loc — și în Noul Testament. Frica nu murise nici în Noul Testament. Dar este în Biblie un hotar mare, la care frica a murit cu totul. Pe acest hotar îl vom arăta mai la urmă.

(Va urma).

Mă incred în Dumnezeu
— și nu mă tem de nimic

— Psalm 56, 11. —

AU PERDUT DUMNEZEIREA.

Am văzut copil cu capul
Mare căt un oboroc
Insă trupul mic și subred
Nu-l puteau mișca din loc.

Rachitism așa îl spune
Boalei mai sus pomenite
Să cu asemănările boalei
Se strecoară așa prin minte.

Parcă văd o lume toată
Cum în acest rău azi zace

Însă doctoril din lume
Leac nu au, n'au ce le face

Capul la toții este mare
Mînte multă și culdră
Pe când înima l-i mică
Mică chiar peste măsură

Mică la înimă și suflet
Așa este omenirea.
Subrezi și bolnavi cu toții,
C'au perdit dumnezeirea.

I. MIRON ostaș, Orhei-Basarabia.

N'am perdit curajul
deși am luptat singur un an de zile.

De un an și ceva am luptat singur în satul meu... Dar nu mi-am pierdut curajul că voiu mai căștiga pe cineva ca să am și eu cu cine petrece în Domnul...

Și bunul Dumnezeu a vrut ca să se aprindă și în sat la noi un foc mai mare.

Anul 1936 ni-l'a adus Isus Biruitorul

cu înmulțirea fraților și la noi.

În ziua de Anul nou a înținut părintele nostru o cuvântare despre Oaste și mulți s'au intors la Domnul... Și cred că de aici va sări o scânteie și prin satele vecine...

Slăvit să fie Domnul.

Un frate din Cireșu-Caraș.

De pe fronturi.
O noapte de priveghere
cu morți și înviați.

Cucernice părinte Iosif!

In noaptea de 4 spre 5 Ianuarie,
Domnul a pus la încercare iubirea
și credința mea cea slabă. A trecut
la cele veșnice o fetiță a mea. Domnul
a chemat-o la El.

Și — cum e obiceiul — am făcut
și noi veghere. Printre veghetori erau
și mulți suduitori. Și cum atunci
era Sâmbătă seara, mi-a sosit foaia
«Isus Biruitorul», în care era încă
acela minunat cu suduitoril.

Cum a sosit foaia, am dat-o la
cel de față. Și nu s'a mai întors
foaia până n'a citit'o toții cel de
față. Și adevarat grăesc, că de
când am început să îndemn pe oameni
la Oaste în satul acesta, și
de când s'a auzit de Oaste, nu s'a
căștigat pentru Domnul atâtea su-

flete căte să a căștigat în seara aceea.
Suduitorii căii au fost aici, au rămas
cutremurați și s'au hotărât
pentru Domnul.

Acum îmi cer cărti pentru ca să
se hrănească. (Se abonează 7 din el
la foaia «Isus Biruitorul»).

Iată o noapte de jale, plină de
bucurie.

Iată o noapte cu morți și cu
înviați. Slăvit să fie Domnul și
pentru biruința asta.

I. M. R. Sanila, ostaș
Poiana Ghergani—Dâmbovița.

Invitat la nuntă.

Oaste Domnului din com. Fulga de
sus, jud. Prahova, anunță că nunta fra-
telui Petre I. C. Buga cu sora Bălașa M.
Gheorghiu, va avea loc în ziua de 2 Fe-
bruarie (Intimpinarea Domnului) deci
roagă pe toți frații din depărtare și impre-
jurumi a lui parte.

Așteptăm cu mulți dragostea hrănească
căt mai mulți frați. Slăvit să fie Domnul,
Petre I. C. Buga.

TINERETUL OASTEI

Nimeni tinerețea ta să nu o defame; fii pildă credincioșilor (I Tim. 4, 12).

„Tineri și tinere, cântați Domnului!“! (Psalm 148, 12).

Psalmistul David, îndemna mereu pe toată suflarea să laude Domnul și să cânte Domnului. Îi îndemna și pe tineri; îi îndemna mai ales pe el, punând trimită și harfa în mâna lor. Si încordând pentru Domnul și corzile înimi lor.

In firea tinerilor este și cântarea. Face parte din revârsarea tinereții lor. Tinerețea este o harfă încordată, să cânte la orice adiere. Tinerețea are și darul cântării.

Ce frumos este acest dar pus în slujba Domnului! Ce lucru minunat este să-i vezi pe tineri cântând Domnul. Căci satan a atrăg și acest dar, în slujba lui. Cei mai mulți tineri și bătrâni, îi cântă diavolului. Cineva spunea că diavolul are în lumea asta, un cor uriaș, cu cântăreți nemurărați din toate semințile și limbile. Si cel mai mulți din „coriștil“ acestui „cor“, sunt tineri...

Dar, slăvit să fie Domnul, este în lume este și un cor uriaș, — cu „coriștil“ din toate limbile și semințile — care îi cântă Domnul și îl laudă pe Domnul. In corul acesta este și Oastea Domnului.

O bîrînță a Oastei Domnului este și aceasta că i-a scos pe tineri din corul lui satan, de prin cele cărclume și petrecerl — și i-a

trecut în corul Domnului; i-a învățat să cânte Domnului.

Azi mil și mil de „păsărele“, de tineri și tinere, sboară pe campile Tărîl românești, cântându-i Domnului „cântare nouă“. Si de cântecul lor cel dulce răsună satane și orașele.

Puterea Oastei sunt și cântările ei Ele deschid ogorul înimii; pregătesc oarecum „pământul“ pentru „arat“ și „semânăt“. Iar lucrul acesta prețios, îl face mai ales cântarea tinertei. Pe urmă cântării lor, păsim noi cel mai bătrâni, cu „sămânța“ cuvântului și roade bogate să culegem pentru Domnul.

Iubiți frațiori și surioare din

Oastea Domnului! Dați neîncetată slavă lui Dumnezeu, că v'a scos din „corul“ cel negru alui satan, și v'a învrednicit să-l cântați Lui. Si drept mulțumire cântați-I Domnului pe tot locul. Ori unde sunteți o ceată de tineri nu vă rușinați. Ești cu cântarea Domnului în lume pentru ca și pe alții să-l răniți pentru Domnul. Puneți foc și căldură în cântările Domnului, pentru ca toată lumea să afle că e mai dulce cântarea Domnului, decât cântarea lui satan. Si toată suflarea să-L laude pe El.

Tineri ostași! Faceți-vă slujba care Domnul v'a dat-o în Oastea Lui. In fruntea oștirii Domnului, pășiți cu dulcea noastră cântare, pentru ca luptătoril să capete curaj și înșufletire.

In fruntea plugurilor Oastei mulați „pământul“ cu dulcea voastră cântare, ca pe urma voastră să putem păși noi sămânătoril, cu sămânța cuvântului și roade bogate să culegem pentru Domnul.

Tineri, bătrâni, frați și surori, să cântăm neîncetată Domnului pentru ca pe urmă să trecem cu toții în corul cel ceresc, unde vom cânta Mielului cântare vesnică (Apocalipsa 14, 3).

NOI SUNTEM OSTAȘI AI CRUCII!..

Când sunat-a deșteptarea
Glasul goarnei deslușit,
Ne-am sculat din somnul morții
Diu păcate ne-am trezit.

Si prezenți la datorie,
Am jurat cu mâna sus,
Că vom fi ostași ai Crucii
Luptători pentru Isus...

Domnul ne-a chemat la luptă,
L'am luat pe Dânsul Scut.
Pentru biruința Crucii,
Bătălia s'a început...
Si de-atunci, în lupta sfântă,
Noi am biruit mereu,
Căci suntem ostași ai Crucii
Si cu noi e Dumnezeu!...

Lupta noastră sfântă este!
Sfânt și țelul ce-l avem!
Voluntari luptăm în Oaste,
Voluntari, pe veci, ne vrem...
Steagul biruinții, Domnul,
Ni-l ridică tot mai sus,
Căci suntem ostași ai Crucii
Si luptăm pentru Isus...

Lupta-i grea, dușmanu-i tare!
Sub loviri vom sângera!
Dar căt Domnul Scut ne este,
Nu ne temem, vom lupta!

Sunt prea Tânăr pentru Oaste. Si peste 2 săptămâni a murit.

Un caz petrecut la Oradea și pe care ni-l-a povestit fr. ostaș plut. maj. Eftimie Florea.

Aveam un camarad mai Tânăr, spune fratele, pe care l'am chemat la Domnul, în mai multe rânduri. Dar el nici nu voia să audă despre astfel de lucruri... Sunt prea Tânăr pentru Oastea Domnului spunea el, să-mi mai petrec încă și apoi voi vedea ce voiu face când o să fiu mai bătrân.

Dar peste 2 săptămâni moartea l'a luat din lume. Si nu l'a mai întrebat că e Tânăr... A trebuit să plece... pentru totdeauna.

Căci moartea nu alege, ci culege; și nu numai bătrâni ci și tineri.

Vino dar la Domnul iubite frate. Azi în floarea vieții tale, lasă grijele deșarte ce te duc mereu la vale. Vino azi sub brațul crucii, ia și măntuirilecale. Si te luptă până la moarte, în Oștirea lui Isus, să căștigi cununa vieții tăra vesnică de sus...

I. Marini.

Merge-vom mereu 'nainte,
Vom învinge orice greu,
Căci cu noi e biruința
Si cu noi e Dumnezeu...

TRAIAN DORZ.

Tânărul care a biruit leul — dar pe urmă l'a biruit îspita.

Să continuăm cu cercetarea tinerilor din Biblie.

Biblia ne arată două feluri de tineri, cari au făcut vîțejii pentru Domnul. Unii sunt cei cari și-au păstrat biruința până la sfârșit, iar alții cari au pierdut biruința. În această din urmă e și Samson.

Un vîțeaz mare a fost Samson. Ca băiat Tânăr, pe drumul Tinnei, s-a luat la trântă cu un leu „și l'a sfâșiat aşa cum se sfâsie un ied” (Judecători 13, 6); iar în luptă cu Filistenii, a omorât o mie de Filisteni, cu o falcă de măgar...

Samson avea o putere urlășă. În această putere cică, stătea în părul lui. Vorbă să fie. Puterea lui stătea în ceea ce spune Biblia: „Duhul Domnului venea peste el” ori de câte ori se lupta (Judecători 14, 6 și 15, 14). Părul său era doar, numai un simbol al acestui dar.

Dar pe urmă ce se întâmplă? S'a aflat că năvea care i-a tăiat „părul”. Samson a căzut în brațele plăcerilor lumești, și în aceia clipă „Duhul Domnului” a fugit dela el. Și dintr-un biruitor, Samson a rămas biruit și orbit...

Mult a umblat Filistenii să-l poată birui pe Samson, și abia cu

ajutorul Dalilei, cu ajutorul păcatului, l-a putut birui. Ceiace n'a putut face leul, și n'a putut face armata Filistenilor, a făcut pe urmă păcatul.

Istoria lui Samson din Biblie să vă stea de apururi și în fața voastră a tinerilor. Să vă stea ca un strigăt de primejdie. Să vă stea cu strigarea: „Feriți-vă de îspita plăcerilor lumești; feriți-vă de păcat.

Iubiți frățiori și surioare din Oastea Domnului! „Duhul Domnului” a venit și peste voi în clipă când a-ți rupt-o cu lumea și atunci intrat în Ostășia Domnului. Duhul

acesta a făcut și din voi niște mici vîțejii ai Domnului, cari vă luptați contra „filistenilor”, contra patimilor și păcatelor. Dar grijiți! diavolul dă mereu târcoale să vă fire această luptă și această biruință! Iar arma lui cea mai puternică e și azi aceea cu care l-a biruit pe Samson: plăcerile lumești.

In clipă în care ai căzut în brațele păcatului „Duhul Domnului”, a fugit dela tine; și ai pierdut puterea și biruința!

După cădere, Samson a ajuns în temniță și a fost orbit. După cădere, în temniță păcatelor vei a-

Tineretul dela Sighișoara pe front.

Cucerincă părinte Iosif.

La chemearea fraților noștri din Bierțan, am grăbit a merge la ei, spre a ne întâri și bucura în Domnul.

Pe noapte, cu mari greușăi am străbătut cei 32 de kmetrii. Când am ajuns însă, cu atât mai mare ne fusese bucuria. Era ora 12 noapte. Plini de sfântă bucurie au petrecut până dimineață.

In ziua următoare am fost la sfânta biserică. După sf. liturghie au început din nou adunarea. Ah, câte bucurii ne-a dat nouă Domnul și de astăzi!

„Să ne-am întors apoi din nou acasă, după o zi și o noapte de întărire, mai hotărâți de luptă.

Și plini de curaj sfânt strigăm cu putere iar. Înainte!

Surioara Lenuța Moldovan.

O, ISUSE...

*Doamne Impăratul nostru
și Păstorul nostru blând
Întinătă 'n gresuri multe
Eu la Tine viu plângând...*

*Cufundatum'am în rele
și 'n păcat m'am cufundat
Mai chemat de mult Isuse
Dar eu nu te-am ascultat...*

*Mi-am târât în urmă crucea
N'am sătăcuit dulceajea ei;
Astăzi însă viu la Tine,
Fă, cu viața mea, ce vrei!*

*Mă primește iar în turmă
Bunule și blând Păstor
Să mă duci de-apururi Doamne,
La păsună și la isvor...*

*Eu sunt oaiă rădăcăță
Care vine mai pe urmă.
Bunule Păstor Isuse
Ia-mă iar la Tine 'n turmă...*

*MARIOARA TÂRZIU,
tânără ostasă—Timișoara.*

„Cum își va ține Tânărul curată cărarea”? (Ps. 119, 9).

Iubilii mei frați tineri în
Ostășia Domnului Isus!

Cu multă dreptate se numește
tinerețea primăvara vieții.

Pe lângă curgerea vieții noastre
către lîmanul dorit, ne ápropiem cu
pași siguri de locul de odihă, de
mormânt. Cine-ar putea să nu guste
sau să nu se bucre de dulceață
primăverii? O și ce frumos e în
în dulceață primăverii. Să stai să te
îndulcești de fiorii ei de mirreasma
ei... Și ar putea fi cineva dintre noi
care să nu iubească sau să nu se
înveselească de duhul ei?

Și astăzi ne întrebăm: Cum își
va ține Tânărul curată cărarea sa?
De sigur, nu aşa cum o ține tinerețea
de astăzi. Cine spune fr. N. Vonica, roșii de omida păcatului.
Petrecând în jocuri, beții și în lumi-
căruri otrăvitoare de suflet. Nu! ci îndreptându-se după cuvântul Domnului. Iar cuvântul Domnului ne
nize ca odinoară lui Timotei: »Ni-
meni, tinerețele tale să nu le de-
fânește« (1 Tim. 4, 4).

Timotei, desigur, era un Tânăr
înșezat cu un suflet cucerinic. Și

nu petrece și nu-și cheltuia tinerețea
sa aşa cum și-o cheltuiește
tinerețul de astăzi. El a fost cu
adevărat un ostaș al Domnului.

Tinerețea rău întrebuiată în loc
să devină o primăvară a vieții, plină
de flori, cari să îndulcească și su-
fletul din jurul ei, se poate schimba
în o stare urâtă. Mai ales noi cei
care formăm un voluntariat în Ostă-
șia Domnului, trebuie să trăim o
viață cu Domnul.

Frații mei, nu iubiți lumea, nici
lucrurile din lume. Căci dacă iubește
cineva lumea, dragostea Tatălui nu
este în el.

Domnul ne cere roade. Primă-
vara vieții noastre să o punem în
lucrarea Domnului. Și să facem
roade pentru El.

Frații mei care vă trezit la su-
flarea Duhului, numai aşa vom
putea să ne ținem tinerețea curată,
îndreptându-se după cuvântul Dom-
nului. Iar cuvântul Domnului ne
nize ca sora Ioana V. Aci a fost mare
înălțare sufletească. A vorbit în
tempul de pauză frațele Simion dela
Vinerea și eu nevrednicul.

Inainte deci frații mei, cu Isus
Biruitorul.

Popa Petru, Tânăr-ostaș
Sebeș—Alba.

Ajutoare pentru susținerea acestei foi.

Precum amintim în a'ă parte, paginile aceste vor trăi prin râvna și
ajutorul nostru, al tinerilor. În acest scop, deschidem râvșul acesta în
care, număr de număr, vom da ajutoarele ce vin dela fronturi (daruri de
bani și abonamente). *Alci se vor trece și darurile ce vin pentru susținerea
foii.* Pentru acest număr, dăm următoarele ajutoare:

Din daruri pentru susținerea foii:

Lupu Ștefan, Timișoara	Lei	33 -
Maria Medlan, Brăila	"	100 -
Frații ostaș din Galați—Făgăraș	"	200 -
Cu total din acest număr	Lei	725 -
Si 20 abonamente		

Cu total până acum . . . . . Lei 1058 -

Domnul să ne ajute și El să răsplătească cu răsplătă de sus pe cei
carl ajută un lucru atât de prețios.

Ioan Marin.

junge și tu și patima te va orbi.
Vei ajunge un orb cu sufletul și
un rob al diavolului. Aceasta
este calea cea înfricoșată a că-
derii.

Și încă ceva. Istoria lui Samson
ne arată încă unul din vicleșuguri
cu cari lucră satan. Diavolul
cucerește un suflet, și pe urmă, prin
acest suflet cucerește și pe altul.
În grădina Edenului, a cucerit-o pe
Eva, și prin Eva a biruit și pe
Adam. A cucerit-o pe Dalila, și
prin Dalila, l-a biruit pe Samson.
Și tot aşa și intors: De atâta ori
diavolul face și din „Samson” o
„Dalila”. Prin un Tânăr stricat,
strică o Tânără curată.

Oh, un Tânăr stricat e ceva în-
grozitor. El nu e pierdut numai
pentru el, ci el este o unealtă a
lui satan, prin care satan pierde
și pe alții. Un Tânăr stricat este
un ucigaș, un omorâtor de su-
flete...

Deci, iubiți frățiori, cu gândul
mereu la ceia ce a pătit Samson;
la groaznicul sfârșit al tinereții lui,
fiți cu ochii întâi, la cel ce vă
poate ajuta de căderea lui Samson,
la Isus cel răstignit.

Dela tineretul Oastei din Rădăuți.

Tineretul Oastei din Rădăuți
să pus în slujba Domnului. In ziua
Nașterii Domnului și Anul—Nou
am jăcut un cor, sub conducerea
fr. Ioan Rușindălari. Prin apă și prin
noroi am catreierat Orașul în lung
și lat vestind pe Isus cel răstignit.

Ventul l'am depus pentru fa-
cerea casel lui Isus Biruitorul din
Rădăuți.

Nicon Botezat, ostaș.

De pe front.

Teatrul dela Șibot. Oștile dela
Vinerea-Balomir.

Cucerincă părinte Iosif!

In ziua de 2 a de Crăciun am
cercat pe frații dela Șibot—Huie-
doara unde a avut loc o producție
de teatru religios cu piesele: »Zece
fecioare« și »Gura Lumii« pregătite
de sora Ioana V. Aci a fost mare
înălțare sufletească. A vorbit în
tempul de pauză frațele Simion dela
Vinerea și eu nevrednicul.

A 3-a zi de Crăciun am fost la
Vinerea. Frații sunt tari și acolo.
Seara sa facut noaptea Domnului
la Cugir, împreună cu cățiva frații
dela Vinerea și Balomir. Pretutindeni
petreceri sufletești înălțătoare.
Am mai cerut pe frații din Hâpria
(Alba) și Daia Română.

Toți sunt tari în Domnul.

Diodiu Traian, ostaș
Cricău.

Tinerii în Viețile Sfinților.

Tineretul trece și prin Viețile
Sfinților. În ceata sfinților sunt și
tineri, precum sunt și cei doi pe
carl i-am pus în fruntea acestor
pagini. Ne vom ocupa și cu tinerii
din Viețile Sfinților.

Temeiuri nesdruncinate. — Evanghelia trebuie să se împlinească.

Evangelia trebuie să se împlinească. Aceasta este dovada de căpeneie a Adevarului cuprins în paginile ei. Dacă „făgăduințele” din carteaceasta nu săr implini față de toți cei care se încredință în Duhul care le-a inspirat, Evangelia ar fi o simplă carte ca oricăra alta. Tot așa se vor împlini „judecățile”, ei, căci mai presus de orice, ea rămâne Cartea Dreptății lui Dumnezeu.

Este a luce aminte deci.

„Vai de voi când toți oamenii vă vor grăbi de bine!” (Lucu 6, 26).

„Fericire de voie... când oamenii vor lepăda numele vostru ca ceva rău din pricina Fiului Omului” (Lucu 6, 22). „Toți cei ce voesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți”. (2 Tim. 3, 12).

Dar „ochii Domnului se uită întâi spre cei după voia Lui și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor” (1 Petru 3, 12).

Căci „Domnul cunoaște pe ai Lui” (2 Tim. 2, 19).

Să ne oprim o clipă la aceste descoveriri.

Ferea cea veche — pădurețul din noi — abia aşteaptă să fie gădită de lauda oamenilor. Dacă se poate ca toate zarele să pomeanească despre o ispravă a noastră, o atunci ferea aceasta se umflă ca o broască din fabulă. Parcă ar zice: deschideți urechile, oameni, și auziți cine sunt eu! Duceți vorba în lumea întreagă despre isprava mea!

La simțimântul acesta, în care cresc oamenii, chiar cel „evlaviosit”, Evangelia vine cu un duș rece: „Vai vouă!” Mă gândeam într-o zi la un domn care venea pe la biserică noastră și se aseza în strană cântăreț ca să spună „crezul”. Il spunea așa fel ca și cum ar fi voit să zică tuturor: Cine poate să-l spună ca mine? Iar după ce-l cîștigă, căuta în ochii tuturor din biserică, întrebător, părând a fi grăbi: El, ce ziceți de mine?

Sărmana fire veche, plină de ea înăși, neînștează să se lapede de sine nici în Casa unde „locuiește Dumnezeu” (Mat. 23, 21), cum să primească ea, în față, adevărul: Vai văză cănd vă vor grăbi toți oamenii de bine.

Și totuși „înțelepciunea a fost

găsită îndreptățită intru ale sale”.

Făptura cea veche se tânguie la toate răspântile, când oamenii strigă despre cufare: „ești un pocăit!” O durere negrătă se lasă peste suflet la „ocara” astă! Evangelia îndreptățește însă „făptura cea nouă”. Fără „pocăință”, fără schimbare

gândurilor și vieții nu poate fi cineva placut Domnului! Cuvântul „pocăință”, care slujește ca ocară în gura celor mulți, este însuși *inceputul predicii* lui Isus în lume (Matei 4, 17) și sfârșitul predicii Lui, pentru cei atenți, tot cuvântul acesta este (Luca 24, 47). Iar dacă voiți a vedea măreția lui, cercetați favoarea cea mai înaltă pe care a dat-o Domnul Isus păcătoșilor care se întorc prin pocăință, în cunivete de mărturisire despre înainte Merghitorul Său (Luca 7, 28). Adică însemnată-vă bine: *cel din urmă păcătos*, cel mai plin de răutăți, dacă s'a înnoit prin pocăință, dacă și-a spălat haina pe Golgota, „este mai mare decât loan în Impăratia lui Dumnezeu”! Adică întocmai cum Iordanul a fost mai mare, mai minunat, *cand s'a întors în apol din curgere sa*, decât în chip obișnuit prin udarea, cu rodnicie, a locurilor pustii prin care trece — aşadar mai mare este în Impăratia cerurilor un „păcătos aflat” (voia rătăcită) de căt muritorul cel mai de seamă „dintre cei născuți din femeie”!

Fericire de „păcătosul ce s'a lăsat găsit de Domnul oricări s'ar lepăda de el, din pricina această!

Firea cea veche nu poate nici de cum înțelege „prigoana” ca o urmare caracteristică de mare preț a vieții celei evlavioase! Și totuși Evangelia și viața cea trăită în dreptarul ei sănătos — a găsit și va găsi, până când va suna trâmbița judecății, „înpotrivire”! Cine fugă de „înpotrivire”, de „prigoană”... M'a ajuns încă la făptura cea nouă în Hristos”. E încă robul firii celei vechi. „Copiii lui Dumnezeu” (Ioan 1, 12) stau îndreptățiti pe credința Lui. El „nu vor duce lipsă de nici un bine”. Căci „cu nici un chip nu-i va părăsi”. „Ochii Domnului se uită întâia la ei și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor”.

I. Gr. Oprisan.

Predica aceasta a preiaubitului nostru frate I. Gr. Oprisan dela București, are, între altele, și cîteva minute invățături despre smerenie; tocmai binevenite pentru Evangelia de Duminecă a vameșului și fariseului, ca invățătura despre smerenie.

Cetății tâlcuirea evangheliei de Duminecă în carteia I-a cu Tâlcuirea Evanghelilor, în care se află tâlcuire pe larg și frumos toate evanghelile până la Dumineca Tomil.

Din această carte e luat și chipul de mai sus. (Prețul cărții e 18 lei).

CE SCRIA UN BANDIT.

*Intr-o zi cîteam prin zlare
O curioasă scrisoare,
Scrisă cîteă de-un bandit,
Cunoscut și îscusit.*

*Către jandarmi adresată
Să cuprinsul pe scurt iată-l
»Voi, jandarmilor, să știți:
In zadar mă urmăriți.*

*Rupeți voi, mil de pingele
Eu mă ţin mereu de rete.
Stricați și multe cartușe,
Nu mă prindeți în cătușe.*

*Vedeți-vă dar de treabă,
Nu perdeți zilele degeaba,
Căci nu dați ochii cu mine
Să acum vă urez de bine...*

*Așa scria cel bandit,
Iar eu cînd m'am gândit:
Ca mâine se vă scri iar
Ca fost prins acest tâlhă.*

*Ca mâine iar se va scrie:
A intrat în pușcările,
Sau să fugă a 'ncercat
Să jandarmul l'a 'npușcat...*

*Dar stați, să nu-l osândim
Căci noi toți ne socotim
Oameni buni, oameni cumpliti,
Mai am zice suntem sănăti.*

*Însă, atât mici și mari
Parcă au fi niște tâlhări;
Dreptul altuia răpmă
Și grozav ne dușmănim*

*Stăm și noi adeseori
Să scriem în cer scrisori,
Spunându-i ca cel tâlhă:
»Ne urmărești în zadar».*

*»Doamne, trăim vremuri, grele
Să deci ne-om vedea de rete,
Iară Tu din slăvi cerești
Nu să ne mal pedepsești...»*

*Dar Domnul din cerul sfânt
Vede toate pe pământ
Deci când vrei să faci vr'un rău
Teme-te de Dumnezeu.*

*Dacă astfel vel urma
Raiu 'n cer vei căpăta;
Iar dacă nu, frâchioare,
Te vel duce la 'nchișoare*

I. TUDUSCIUC.

Invitat la Corbi-Ciungii—Vlașca.

Oastea Domnului din comuna Corbi-Ciungii, jud. Vlașca, roagă pe toți frații de aproape și de departe a sua parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 2 Februarie. — Întîmpinarea Domnului.

Andrei D. Matei, ostaș.

O rugămințe.

Toți frații sunt rugați în numele Domnului, a se ruga pentru fratele Oh. Mărunțeanu din comuna Bodești—Vâlcea, ca Domnul să-l înțârească în mijlocul incercărilor și suferințelor ce trece peste dânsul.

Teatrul religios dela Negrilești — Someș.

Ne-a cerut 200 lei pentru cinci ore.

în cea mai împietrită inimă a fost sguduită.

După teatru a urmat programul Oastei, unde a vorbit frumos păr. Nicolae, fiind foarte mulțumit de cele vizute... În casa fr. Rus, frații au petrecut mai departe toată noaptea lângă cuvânt.

De când am făcut teatru acestia adunările sunt tot mai cercetate și mulți oameni se nasc mereu la o viață nouă.

Vasile Manta, ostaș.

Binecuvântata Oaste a Domnului, sfântă și mare și menirea ta pe pământul țării acesteia!

Oare când vei fi tu înțeleasă pe deplin.

Gh. Moise,
ostaș al lui Isus Biruitorul
com. Bărbătești—Vâlcea.

Invitat la nuntă.

Toți frații de aproape și de departe sunt rugați a lua parte la nuntă fratelui Senafont și sora Maria, ce se va înțea în com. Horodiște, jud. Bălți.

Cei ce au steaguri sunt rugați a le aduce. De Marta ne vom griji noi. Cei ce vin cu trenul, gara Trusești, autobuzul: Ștefănești. Veniți, vă așteptăm cu drag.

Fr. Andrei Horodișteanu, ostaș
al lui Isus Biruitorul.